

ΙΑΚΩΒΟΣ

Κεφαλαίο 1

1 - 4

Ιακώβος ΘΥ και ΚΥ ΙΥ ΧΥ δούλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν. Πασαν χαραν ηγησασθε, αδελφοι μου, οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις, γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ καταργαζεται υπομονην. η δε υπομονη εργον τελειον εχετε, ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι.

5 - 15

Ει δε τις υμων λειπεται σοφιας, αιτειτω παρα του διδοντος ΘΥ πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω. αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος· ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω. μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι λημψεται τι παρα του ΚΥ, ανηρ διψυχος, ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου. Καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου, ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου, οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται. ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο· ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται. Μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον, οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης ον επιγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον. Μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο ΘΥ πειραζομαι· ο γαρ ΘΣ απειραστος εστιν κακων, πειραζει δε αυτος ουδενα. εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος· ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν, η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον.

16 - 25

Μη πλανασθε, αδελφοι μου αγαπητοι. πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του ΠΡΣ των φωτων, παρ' ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασματος. βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων. Ιστε, αδελφοι μου αγαπητοι· εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι, βραδυς εις το λαλησαι, βραδυς εις οργην· οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην ΘΥ ουκ εργαζεται. διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι, δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων. Γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους. οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης, ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω· κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιος ην. ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας, ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου, ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται.

26 - 27

Ει τις δοκει θρησκος ειναι μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου. Τουτου ματαιος η θρησκεια. θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω ΘΩ και ΠΡΠ αυτη εστιν, επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων, ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου.

Κεφαλαίο 2

1 - 13

Αδελφοι μου, μη εν προσωπολημψιας εχετε την πιστιν του ΚΥ ημων ΙΥ ΧΥ της δοξης. εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα, εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι, επιβλεψητε δε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε· συ καθου ωδε καλως, και τω πτωχω ειπητε· συ στηθι εκει η καθου υπο το υποποδιον μου, ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων; Ακουσατε, αδελφοι μου αγαπητοι· ουχ ο ΘΣ εξελεξατο τους πτωχους τω κοσμω πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειασ ης επιγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον; υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον. ουχ οι πλουσιοι καταδυναστεουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια; ουκ αυτοι βλασφημουςιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ' υμας; Ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην· **αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον**, καλως ποιειτε· ει δε προσωπολημπτετε, αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται. οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση πταιση δε εν ενι, γεγονεν παντων ενοχος. ο γαρ ειπων· **μη μοιχευσης**, ειπεν και· **μη φονευσης**· ει δε ου μοιχευεις φονευεις δε, γεγονας παραβατης νομου. Ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι. η γαρ κρισις ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος· κατακαυχεται ελεος κρισεωσ.

Τι το οφελος, αδελφοι μου, εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη; μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον; εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι της εφημερου τροφης ειπη δε τις αυτοις εξ υμων· υπαγετε εν ειρηνη, θερμαινεσθε και χορταζεσθε, μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος, τι το οφελος; ουτως και η πιστις, εαν μη εχη εργα, νεκρα εστιν καθ' εαυτην. Αλλ' ερει τις· συ πιστιν εχεις, καγω εργα εχω· δειξον μοι την πιστιν σου χωρις των εργαων, καγω σοι δειξω εκ των εργαων μου την πιστιν. συ πιστευεις οτι εις εστιν ο ΘΣ, καλως ποιεις· και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν. Θελεις δε γνωμαι, ω ανθρωπε κενε, οτι η πιστις χωρις των εργαων αργη εστιν; Αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας Ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον; βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη, και πληρωθη η γραφη η λεγουσα· **επιστευσεν Αβρααμ τω ΘΩ, και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην** και φιλος ΘΥ εκληθη. ορατε οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεωσ μονον. ομοιος δε και Ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα; ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν, ουτως και η πιστις χωρις εργαων νεκρα εστιν.

14 - 26

Κεφαலைο 3

Μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε, αδελφοι μου, ειδοτες οτι μειζον κριμα λημψομεθα. πολλα γαρ πταιομεν απαντες. ει τις εν λογω ου πταιει, ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα. ει δε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις το πειθεσθαι αυτους ημιν, και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν. ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων σκληρων ελαυνομενα, μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου η ορμη του ευθυνοντος βουλεται, ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα αυχει. ιδου ηλικον πυρ ηλικην υλην αναπτει· και η γλωσσα πυρ· ο κοσμος της αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων, η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννης. πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων, ερπετων τε και εναλιων δεδαμασται και δαμαζεται τη φυσει τη ανθρωπινη, την δε γλωσσαν ουδεις δαμασαι δυναται ανθρωπων, ακαταστατον κακον, μεστη ιου θανατηφορου. εν αυτη ευλογουμεν τον κυριον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ' ομοιωσιν ΘΥ γεγονοτας, εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα. ου χρη, αδελφοι μου, ταυτα ουτως γινεσθαι. μητι η πηγη εκ της αυτης οπησ βρυνει το γλυκυ και το πικρον; μη δυναται, αδελφοι μου, συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελος συκα; ουτε αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ.

1 - 12

Τις σοφος και επιστημων εν υμιν; δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας. ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων, μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας. ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλα επιγειος, ψυχικη, δαιμονιωδης. οπου γαρ ζηλος και εριθεια, εκει ακαταστασια και παν φαυλονπραγμα. η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν, επειτα ειρηνικη, επιεικης, ευπειθης, μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων, αδιακριτος και ανυποκριτος. καρπος δε δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην.

13 - 18

Κεφαலைο 4

Ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν; ουκ εντευθεν, εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων; επιθυμειτε και ουκ εχετε, φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν, μαχεσθε και πολεμειτε, ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμασ, αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακωσ αιτειτε, ινα εν ταισ ηδοναισ υμων δαπανησητε. μοιχαλιδες, ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του ΘΥ εστιν; ος εαν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου, εχθρος του ΘΥ καθισταται. η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει· προς φθονον επιποθει το ΠΝΑ ο κατωκισεν εν ημιν, μειζονα δε διδωσιν χαριν; διο λεγει·

1 - 5

6

**ο ΘΣ υπερηφανοις αντιτασσειται,
ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν.**

υποταγητε ουν τω ΘΩ, αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ' υμων, εγγισατε τω ΘΩ και εγγιει υμιν. καθαρισατε χειρασ, αμαρτωλοι, και αγνισατε καρδιασ, διψυχοι. ταιλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε. ο γελωσ υμων εις πενθος μετατραπητω και η χαρα εις κατηφειαν. ταπεινωθητε ενωπιον του ΚΥ και υψωσει υμασ. Μη καταλαλειτε αλληλων, αδελφοι. ο καταλαλων αδελφου η κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον· ει δε νομον κρινεισ, ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτησ. εις εσιν

7 - 12

- 12 (cont) νομοθετης και κριτης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι· συ δε τις ει ο κρινων τον πλησιον;
- 13 - 17 Αγε νυν οι λεγοντες· σημερον η αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον και εμπορευσομεθα και κερδησομεν· οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια η ζωη υμων· ατιμις γαρ εστε η προς ολιγον φαινομενη, επειτα και αφανιζομενη. αντι του λεγειν υμας· εαν ο *ΚΣ* θεληση και ζησομεν και ποιησομεν τουτο η εκεινο. νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων· πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν. ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι, αμαρτια αυτω εστιν.
- Κεφαலைο 5
- 1 - 6 Αγε νυν οι πλουσιοι, κλαυσετε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις. ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν, ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατιωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ. εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις. ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο απεστερημενος αφ' υμων κραζει, και αι βοαι των θερισαντων *εις τα ωτα ΚΥ Σαβαωθ* εισεληλυθασιν. ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε, εθρεψατε τας καρδιας υμων *εν ημερα σφαγης*, κατεδικασατε, εφονευσατε τον δικαιον, ουκ αντιτασσεται υμιν.
- 7 - 12 Μακροθυμησατε ουν, αδελφοι, εως της παρουσιας του *ΚΥ*. ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ' αυτω εως λαβη προιμον και οψιμον. μακροθυμησατε και υμεις, στηριξατε τας καρδιας υμων, οτι η παρουσια του *ΚΥ* ηγγικεν. μη στεναζετε, αδελφοι, κατ' αλληλων ινα μη κριθητε· ιδου ο κριτης προ των θυρων εστηκεν. υποδειγμα λαβετε, αδελφοι, της κακοπαθιας και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν εν τω ονοματι *ΚΥ*. ιδου μακαριζομεν τους υπομειναντας· την υπομονην Ιωβ ηκουσατε και το τελος *ΚΥ* ειδετε, οτι πολυσπλαγγχος εστιν ο *ΚΣ* και οικτιρμων. Προ παντων δε, αδελφοι μου, μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον· ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου, ινα μη υπο κρισιν πεσητε.
- 13 - 20 Κακοπαθει τις εν υμιν, προσευχεσθω· ευθυμει τις, ψαλλετω· ασθενει τις εν υμιν, προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ' αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του *ΚΥ*. και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο *ΚΣ*· καν αμαρτιας η πεποικως, αφεθησεται αυτω. εξομολογεισθε ουν αλληλοις τας αμαρτιας και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε. Πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη. Ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν, και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι, και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ· και παλιν προσηυξατο, και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης. Αδελφοι μου, εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον, γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτων εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην αυτου εκ θανατου και *καλυπει πληθος αμαρτιων*.

Ya'qob: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation